

LAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 22/2006 vp

Hallituksen esitys laeiksi yrityksen saneerauksesta annetun lain ja takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain 23 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 4 päivänä lokakuuta 2006 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi yrityksen saneerauksesta annetun lain ja takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain 23 §:n muuttamisesta (HE 152/2006 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Liisa Lehtimäki ja erityisasiantuntija Riitta Hämäläinen, oikeusministeriö
- käräjätuomari Tapani Koskimäki, Espoon kärjäoikeus
- konkurssiasiamies Eeva Arko-Koski, konkurssiasiamiehen toimisto

- ylitarkastaja Tuija Vigren, Verohallitus
- erikoistutkija Antti Ihämäki, Kilpailuvirasto
- asianajaja Jyrki Tähtinen, Suomen Asianajajaliitto
- puheenjohtaja Timo Mäki, Suomen Perimistöimistöjen Liitto ry
- yrityssaneerausasiantuntija Jouni Kiviniemi, Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitto ry
- lakimies Helena Laine, Suomen Pankkiyhdistys ry
- lainopillinen asiamies Janne Makkula, Suomen Yrittäjät ry
- asianajaja Juhani Viilo, Yrityssaneerausyhdistys ry.

Lisäksi Koneyrittäjien liitto ry on antanut kirjallisen lausunnon.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi yrityksen saneerauksesta annettua lakia niin, että yritysten ohjautuminen ja valikointi saneerausmenettelyyn tapahtuisi mahdollisimman nopeasti ja tarkoituksenmukaisesti. Saneerausmenettelyyn haetuvalta yritykseltä vaadittaisiin nykyistä tarkempaa selvitystä keinoista, joilla yritystoiminta voidaan tervehdyttää. Saneeraushakemusten käsittelyaikoja tuomioistuimissa pyritään lyhentämään. Hakemus, jota merkittävät velkojat

puoltavat, voitaisiin hyväksyä ilman erityisiä selvityksiä. Saneerausasioita käsittelevien käräjäoikeuksien määrää vähennettäisiin.

Saneerausvelkoja olisivat ennen menettelyn hakemista syntyneet velat. Hakemuksen vireilletulon jälkeen syntyviä velkoja ei voitaisi järjestellä saneerausohjelmassa. Säännöksiä saneerausohjelman vahvistamisesta, muuttamisesta ja lisäsuoritusten maksamisesta tarkistettaisiin.

Saneerausmenettelyn ja konkurssin suhdetta koskevia säännöksiä ehdotetaan tarkistettaviksi. Jos osoittautuu, ettei velallisen toimintaa voida tervehdyttää saneerausohjelman avulla, velallinen voidaan asettaa konkurssiin. Konkurssiin asettamista voitaisiin kuitenkin laissa tarkemmin säädetyin edellytyksin lykätä, jos velallinen on hakenut muutosta saneeraushakemuksen hylkäämistä koskevaan päätökseen.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi muutettavaksi takaisinsaannista konkurssipesään annettua lakia niin, että takaisinsaantikanne voitaisiin saneerausasian yhteydessä käsitellä myös saneerausasian käsitellessä käräjäoikeudessa.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Yleisarvio hallituksen esityksestä

Hallituksen esityksen ja asiantuntijakuulemisen perusteella lakivaliokunta on voinut todeta, että esitys on valmisteltu perusteellisesti ja laadukkaasti. Uudistuksen perusvalmistelu on suoritettu laajapohjaisessa työryhmässä. Valmisteluun liittyen on laadittu useita selvityksiä yrityksen saneerauksesta annetun lain toimivuudesta käytännössä. Sidosryhmiä on kuultu useaan kertaan valmistelun eri vaiheissa, ja saatu palaute on otettu esityksen valmistelussa huomioon. Myönteistä on myös se, että esitykseen sisältyy laaja ja monipuolinen vaikutusarviointi. Mainituista syistä esitys on muodostanut hyvän pohjan asian valiokuntakäsittelylle.

Hallituksen esityksen keskeisenä tavoitteena on edistää sitä, että saneerausmenettelyyn nykyistä enemmän valikoituu vain sellaisia yrityksiä, joiden toiminta voidaan saada kannattavaksi. Vääjäämättömän konkurssin lykkäämiseksi haettuja, velkojille taloudellista vahinkoa aiheuttavia yrityssaneerauksia pyritään torjumaan. Lisäksi esityksen tavoitteena on nopeuttaa saneeraushakemusten ratkaisemista. Valiokunta yhtyy esityksen tavoitteisiin ja pitää myös ehdotettuja keinoja niiden toteuttamiseksi tarkoituksenmukaisina. Näin ollen valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä jäljempänä esitetyin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Valiokunta on esitystä käsitellessään kiinnittänyt huomiota erityisesti yrityssaneerauksen kilpailuvaikutuksiin, muutoksenhaun ja kon-

kurssin välistä suhdetta koskeviin säännöksiin sekä saneerausyrityksen ennakkoperintärekisteröintiin.

Yrityssaneerauksen kilpailuvaikutukset

Yrityssaneerausten on usein esitetty vääristävän kilpailua ja heikentävän terveidenkin yritysten kannattavuutta. Myös liikenne- ja viestintävaliokunta on kuljetusalaan liittyvää hallituksen esitystä käsitellessään kantanut huolta siitä, että saneerausyritysten kustannuspohja vääristyy kaikista sitoumuksistaan täysimääräisesti vastaaviin yrityksiin verrattuna. Liikenne- ja viestintävaliokunta ei ole pitänyt hyvänä, että yrityssaneerausjärjestelmä saattaa johtaa kilpailua vääristäviin tilanteisiin (LiVM 12/2006 vp, s. 3/II—4/I).

Saamansa selvityksen perusteella lakivaliokunta toteaa, että kysymys yrityssaneerausten vaikutuksesta yritysten väliseen kilpailuun ja markkinoiden toimivuuteen on erittäin monitahoinen. Yhtäältä valiokunta pitää selvänä, että saneerausyritykset voivat aiheuttaa markkinahäiriöitä, jos ne hyödyntävät saneerausohjelman myötä syntyvää kustannusetua esimerkiksi alihinnoittelemalla tuotteitaan tai palveluitaan. Toisaalta on kuitenkin otettava huomioon, että vastaavanlainen kustannusetu voi liittyä myös yrityssaneerauksen vaihtoehtoihin, kuten yrityksen velkojen vapaaehtoiseen järjestelyyn tai konkurssiin ja sen seurauksena tapahtuvaan liiketoiminnan siirtymiseen uudelle yrittäjälle.

Valiokunta kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että yrityssaneeraukset eivät ole kilpailunäkö-

kulmasta tarkasteltuna yksinomaan kielteinen ilmiö. Onnistuneet yrityssaneeraukset saattavat pidemmällä aikavälillä osaltaan ylläpitää tervettä kilpailua eri toimialoilla.

Saamansa selvityksen perusteella valiokunta arvioi, että yrityssaneerausjärjestelmään liitetyt kilpailuhaitat ovat saattaneet korostua tilanteissa, joissa saneerausta on käytetty vain keinona lykätä konkurssia. Ongelmia voidaankin valiokunnan mielestä osaltaan torjua edistämällä edellä todetun tavoitteen mukaisesti sitä, että yrityssaneeraukseen nykyistä enemmän valikoituu vain aidosti saneerauskelpoisia yrityksiä. Velallisyrittäjien toimialan markkinatilanteesta ja sen kehitysnäkymistä esitetty selvitys on valiokunnan mielestä otettava muiden asiaan vaikuttavien seikkojen ohella huomioon, kun arvioidaan yrityksen saneerauskelpoisuutta.

Valiokunta katsoo myös, että yleisten tuomioistuinten olisi käytännössä äärimmäisen vaikeaa soveltaa sellaista sääntelyä, jonka mukaan niiden olisi yksittäistä saneeraushakemusta ratkaistessaan otettava huomioon saneerauksen vaikutukset toimialan kilpailutilanteeseen. Kysymys olisi sellaisesta elinkeino- ja kilpailupoliittisesta arvioinnista ja päätöksenteosta, joka ei valiokunnan mielestä ylipäättään kuulu yleisten tuomioistuinten tehtäviin.

Muutoksenhaku ja konkurssi

Asiantuntijakuulemisessa on kiinnitetty huomiota tilanteisiin, joissa käräjäoikeus on hylännyt saneeraushakemuksen ja velallinen hakee päätökseen muutosta. Velallisen oikeusturvan kannalta on pidetty ongelmallisena sitä, että velallinen voidaan asettaa konkurssiin muutoksenhaun ollessa vireillä.

Valiokunta toteaa, että yrityksen saneerauksesta annetun lain 96 §:n mukaan velallinen saa hakea muutosta päätökseen, jolla saneeraushakemus on hylätty. Muutoksenhaku ei käy hyödyttömäksi, vaikka velallinen sen vireillä ollessa asetettaisiin konkurssiin, koska konkurssi raukeaa, jos saneerausmenettely aloitetaan muutoksenhakutuomioistuimen päätöksellä.

Esityksen mukaan vastaisuudessakin säilyy pääsääntönä se, että velallinen voidaan asettaa

konkurssiin, vaikka päätös saneeraushakemuksen hylkäämisestä ei ole lainvoimainen. Valiokunta pitää tätä perusteltuna. Velkojien oikeusturvan ja yrityssaneerausjärjestelmän uskottavuuden kannalta on keskeistä, ettei muutoksenhakua voida käyttää keinona pitkittää konkurssiin asettamista.

Esitykseen sisältyy muutosehdotuksia, joiden tavoitteena on vähentää velalliselle konkurssista aiheutuvia haittoja tilanteessa, jossa saneeraushakemus on hylätty ja velallinen hakee päätökseen muutosta. Konkurssihakemusta käsittelevä tuomioistuin voi tietyin edellytyksin lykätä velallisen asettamista konkurssiin, kunnes kysymys saneerausmenettelyn aloittamisesta on ratkaistu muutoksenhakutuomioistuimessa. Jos velallisen konkurssiin asettamista ei lykätä, konkurssituomioistuin voi velallisen vaatimuksesta rajoittaa velallisen omaisuuden realisointia, kunnes saneerausmenettelyä koskeva päätös on lainvoimainen. Valiokunta katsoo, että ehdotetut uudistukset parantavat merkittävästi velallisen oikeussuojaa.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta pitää muutoksenhaun ja konkurssin välistä suhdetta koskevia säännösehdotuksia perusteltuina ja asianmukaisina.

Ennakkoperintärekisteröinti

Ennakkoperintälain (1118/1996) mukaan elinkeinonharjoittaja voidaan poistaa ennakkoperintärekisteristä muun muassa veronmaksun olennaisen laiminlyönnin perusteella. Rekisteristä poistaminen saattaa heikentää merkittävästi elinkeinonharjoittajan toimintaedellytyksiä, koska rekisterimerkintä yleisesti yhdistetään elinkeinonharjoittajan luotettavuuteen.

Esityksessä ehdotetaan saneerausmenettelyn alkamiseen liittyvän perintäkiellon laajentamista siten, että sen piiriin kuuluisi muun muassa kielto velallisen ennakkoperintärekisteristä poistamisesta saneerausvelan maksun laiminlyönnin perusteella. Valiokunta pitää ehdotusta tärkeänä velallisen toimintaedellytysten turvaamiseksi.

Asiantuntijakuulemisessa on ehdotettu sääntelyn tarkistamista vieläkin laajemmin siten, että

ennen saneerausmenettelyn alkamista ennakkoperintärekisteristä poistettu velallinen olisi menettelyn alettua aina merkittävä uudelleen rekisteriin. Valiokunta ei kuitenkaan pidä perusteltuna, että perintäkieltoon ehdotetuvin tavoin liitettäisiin takautuvia vaikutuksia suhteessa ennen menettelyn alkamista tehtyihin hallinnollisiin päätöksiin.

Velallinen, jonka saneerausmenettely on aloitettu, voidaan jo nykyisten säännösten mukaan veroviranomaisen päätöksellä merkitä uudelleen ennakkoperintärekisteriin. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan käytännössä näin myös yleisesti menetellään. Valiokunta pitää selvänä, että veroviranomainen uudelleen rekisteröintiä koskevaa hakemusta käsitellessään antaa painoarvoa sille, että aikaisempien laiminlyöntien perusteella rekisteristä poistettu elinkeinonharjoittaja on tuomioistuimessa arvioitu saneerauskelpoiseksi.

Valiokunnan saaman tiedon mukaan Verohallitus valmisteleekin rekisteröinnissä noudatettavasta menettelystä uutta ohjetta, joka on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2007 alusta. Saadun selvityksen mukaan ohjeessa on tarkoitus todeta, että kun saneerausmenettely alkaa, yritys merkitään uudelleen ennakkoperintärekisteriin, jos rekisteristä poistaminen on johtunut saneerausvelan maksun laiminlyönnistä. Valiokunta pitää tällaisen ohjeistuksen antamista tärkeänä.

Valiokunta pitää tarpeellisena, että oikeusministeriö seuraa, toteutuuko saneerausyritysten merkitseminen uudelleen ennakkoperintärekisteriin edellä esitetyn mukaisesti, ja että ministeriö esittää vuoden 2008 loppuun mennessä seurannan tuloksista selvityksen lakivaliokunnalle. Selvitystä laatiessaan ministeriön tulee kuulla yrittäjiä edustavia järjestöjä.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki yrityksen saneerauksesta annetun lain muuttamisesta

11 §. Selvittäjän selontekovelvollisuus. Pykälän 1 momentissa on säännökset, jotka koskevat muun muassa selvittäjän velvollisuutta toimit-

taa velallisen taloudellisesta asemasta laatimansa selvitys asiaan osallisille.

Nykyisen ja myös hallituksen esityksessä ehdotetun säännöksen mukaan selvittäjä joutuu toimittamaan selvityksen kaikille velkojille. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan näin laajasta toimittamisvelvollisuudesta aiheutuu huomattavasti työtä erityisesti sellaisissa saneerauksissa, joissa velkojia on paljon. Velkojat, joiden saatavat ovat pieniä, eivät välttämättä ole edes kiinnostuneita selvityksestä. Jotta menettely kevenisi ja tarpeettomat kustannukset vältettäisiin, valiokunta ehdottaa säännöstä muutettavaksi siten, että selvitys olisi toimitettava ilman pyyntöä vain suurimmille velkojille. Muutkin velkojat saisivat selvityksen pyynnöstä.

Valiokunnan saamien tietojen mukaan momentissa tarkoitettu selvitys voi joskus olla huomattavan laaja. Konkurssiainain neuvottelukunnan tarkoituksena onkin laadittavana olevassa suosituksessa kehottaa selvittäjiä laatimaan tiivistelmä selvityksestä ainakin silloin, kun se on laaja. Valiokunta pitää tarkoituksenmukaisena ja asiaan osallisten kannalta riittävänä sitä, että selvittäjä voi toimittaa heille vain tiivistelmän selvityksestä. Tällöinkin asiaan osallisella olisi oikeus pyynnöstä saada selvitys kokonaisuudessaan.

37 §. Takaisinsaanti velkojan vaatimuksesta. Pykälän 3 momentin sanamuotoa on kielellisesti tarkistettu sen selkeyttämiseksi, että velkojalla on säännöksen mukaisesti oikeus saada velallisen varoista korvaus takaisinsaantikanteen nostamisesta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista vain silloin, kun selvittäjä on ryhtynyt velkojan sijasta ajamaan tämän vireille panemaa kannetta.

63 a §. Lisäsuorituksen vaatiminen. Pykälän 2 momentissa säädetään lisäsuorituksen vaatimisen määräajasta. Hallituksen esityksessä ehdotetun säännöksen mukaan vuoden määräaika laskettaisiin siitä, kun loppuselonteko on merkitty konkurssi- ja yrityssaneerausrekisteriin, jollei saneerausohjelmassa ole määrätty toisin.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan tieto loppuselonteosta poistetaan rekisteristä kuu-

den kuukauden kuluttua sen antamisesta, minkä jälkeen velkoja voi joutua tiedustelemaan asiaa käräjäoikeudelta. Tämän vuoksi loppuselonteon antaminen tuomioistuimelle on tarkoituksenmukaisempi ajankohta määräajan alkamiselle. Valiokunta ehdottaa säännöstä muutettavaksi siten, että määräaika lasketaan siitä, kun loppuselonteko on annettu tuomioistuimelle.

Velkoja ei välttämättä saa erikseen tietoa loppuselonteosta. Sen vuoksi valiokunta ehdottaa momenttiin lisättäväksi toissijaisen kahden vuoden määräajan niitä tapauksia varten, joissa loppuselontekoa ei ole toimitettu velkojalle. Myös tätä toissijaista määräaika noudatetaan vain, jollei saneerausohjelmassa ole määrätty toisin.

65 §. Ohjelman raukeaminen. Esityksessä ehdotetaan, että pykälän 1 momentissa oleva viittaus 53 §:n 2 momenttiin korvataan viittauksella 7 §:n 2 momenttiin. Valiokunnan mielestä ehdotettu muutos on tarpeeton. Saneerausohjelman vahvistamisen rikosperusteisesta esteestä säädetään edelleen 53 §:n 2 momentissa, vaikka esteen yksityiskohtainen sisältö vastaisuudessa määräytyykin 7 §:n 2 momenttiin kohdistuvan viittauksen perusteella. Siksi valiokunta ehdottaa 1 momentin poistettavaksi lakiehdotuksesta. Lainkohta jää siis voimaan nykyisessä muodossaan.

Valiokunnan ehdottaman muutoksen vuoksi myös lakiehdotuksen johtolausetta on tarkistettava.

81 §. Tiedoksiantotapa. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan loppuselonteon toimittaminen velkojille voi olla ongelmallista etenkin suurissa saneerauksissa ja erityisesti silloin, kun aikaa saneerausmenettelyn päättymisestä on kulunut vuosia. Loppuselonteon toimittamisvelvollisuus kuuluu valvojalle tai, jos valvojaa ei ole, velalliselle. Velkojien yhteystietojen selvittäminen voi vaatia paljon työtä, ja osaa velkojista ei kokemusten mukaan onnistuta löytämään.

Edellä esitetyistä syistä sekä tarpeettoman työn ja kustannusten välttämiseksi valiokunta pitää perusteltuna keventää tiedoksiantotapaa

koskevaa sääntelyä. Valiokunta ehdottaa pykälään lisättäväksi uuden 3 momentin. Sen mukaan valvoja tai velallinen voi täyttää loppuselontekoa koskevan velvollisuutensa toimittamalla asiakirjan siihen osoitteeseen, jonka velkoja on saneerausmenettelyssä tai myöhemmin saneerausohjelman vahvistamisen jälkeen ilmoittanut.

83 a §. Väliaikainen selvittäjä. Pykälään on tehty kaksi vähäistä kielellistä tarkistusta.

87 §. Selvittäjän palkkio ja kustannusten korvaaminen. Hallituksen esityksessä pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi niin, että selvittäjä voi laskuttaa velalliselta ennakolta korvauksen hänelle saneerausmenettelystä aiheutuvista kustannuksista. Edellytyksenä olisi, että sitä on aiheutuneiden kustannusten määrä huomioon ottaen pidettävä perusteltuna. Ehdotettu sanamuoto ei kuitenkaan sovellu tilanteisiin, joissa on kysymys ennakolta suoritettavasta korvauksesta. Valiokunta on sen vuoksi tarkistanut säännöstä siten, että korvausta voidaan vaatia ennakolta, jos sitä on *odotettavissa olevien* kustannusten määrä huomioon ottaen pidettävä perusteltuna.

92 §. Nopea saneerausohjelman vahvistaminen. Pykälän 3 momentissa säädetään nopean saneerausohjelman vahvistamisen esteistä. Valiokunta on kiinnittänyt huomiota siihen, että momentista puuttuu viittaus 53 §:n 2 momentissa säädettyyn rikosperusteiseen esteeseen. Valiokunta ehdottaa säännöstä täydennettäväksi siten, että saneerausohjelmaa ei voida ilman erityisiä vastasyitä vahvistaa myöskään nopeutetussa menettelyssä, jos velallisen toimintaan liittyy 7 §:n 2 momentissa yksilöity rikos tai perusteltu rikosepäily.

Voimaantulosäännös. Edellä 63 a §:n 2 momenttiin ehdotetun muutoksen johdosta voimaantulosäännöksen 8 momenttia on tarkistettava. Voimaantulosäännöksen 12 momenttiin on lisäksi tehty kielellinen tarkistus.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella lakivaliokunta ehdottaa,

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna seuraavasti:

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana ja

Valiokunnan muutosehdotukset**1.****Laki****yrityksen saneerauksesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan yrityksen saneerauksesta 25 päivänä tammikuuta 1993 annetun lain (47/1993) 3 §:n 2 momentti, 63 §:n 4 momentti ja 67 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on laissa 609/1993,

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti ja 3 momentin ruotsinkielinen sanamuoto, 6 §:n 1 momentin 1 kohta, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 3 ja 4 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §, 15 §:n 3 momentti, 18 §:n 1 momentti ja 2 momentin 1, 2, 2 a, 3 ja 4 kohta, 19 §:n 1 momentin 3 kohta, 21 §:n 2 momentti, 24 §:n 1 ja 3 momentti, 25 §:n 2 momentti, 28 §:n 2 momentti, 32 §, 37 §:n 3 momentti, 42 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti, 43 §, 47 §:n 2 momentti, 50 §:n 2 momentin 2 kohta, 51 §:n 3 momentti, 53 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti, 63 §:n 2 ja 3 momentti, *(poist.)* 67 §:n otsikko ja 1 momentti, 69 §:n 2 momentti, 70 §:n 1 momentti, 73 §, 77 §:n 3 momentti, 81 §, 83 §:n 1 momentti, 84 §:n 1 momentti, 87 §:n 2 momentti, 88 §:n 1 ja 2 momentti, 90 §:n 1 ja 2 momentti, 92 § sekä 96 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 3 momentti laissa 461/1999, 8 §:n 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 2 a kohta ja 63 §:n 3 momentti laissa 794/1998, 24 §:n 1 momentti, 70 §:n 1 momentti, 81 § ja 96 §:n 2 momentti laissa 609/1993, 32 § ja 53 §:n 2 momentti osaksi mainitussa laissa 794/1998, sekä 67 §:n 1 momentti laissa 1029/1993, sekä

lisätään 7 §:ään uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 8 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainituissa laeissa 461/1999 ja 794/1998 sekä laissa 133/2004, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti, muutetut 3 ja 4 momentti sekä nykyinen 5 momentti siirtyvät 3—6 momentiksi, 19 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta, 19 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, 22 §:ään uusi 3 momentti, 24 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 609/1993, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti ja muutettu 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 44 §:ään uusi 4 momentti, lakiin uusi 63 a §, 65 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, lakiin uusi 66 a §, lakiin uusi 67 a §, 68 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 771/2002, uusi 2 momentti, 69 §:ään uusi 4 momentti, 76 §:ään uusi 5 momentti, lakiin uusi 83 a §, lakiin uusi 95 a § sekä 96 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 609/1993, uusi 3 momentti seuraavasti:

1, 3, 6—8 ja 10 §
(Kuten HE)

11 §

Selvittäjän selontekovelvollisuus

Selvittäjän on annettava 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu selvitys *tai tiivistelmä siitä* viipymättä tiedoksi velkojatoimikunnalle, *suurimmille velkojille ja pyynnöstä muillekin* velkojille *sekä* velalliselle *ja* konkurssiasiamiehelle. Selvittäjän on säännöllisesti ja aina, kun tarvetta ilmenee, tiedotettava seuranta-, valvonta- ja tarkastustehtäväänsä liittyvistä toimistaan ja havainnoistaan velkojatoimikunnalle tai, jos sellaista ei ole, velkojille sekä neuvoteltava näiden kanssa merkittävistä päätöksistä ennen niiden tekemistä. Jos selvittäjän tietoon tulee, että velallinen on olennaisesti laiminlyönyt maksaa saneerausvelkoihin kuulumattomia velkojaan, selvittäjän on tiedotettava myös tästä.

(2 mom. kuten HE)

15, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 28 ja 32 §
(Kuten HE)

37 §

Takaisinsaanti velkojan vaatimuksesta

Velkojan on pantava 2 momentissa tarkoitettu kanne vireille kuuden kuukauden kuluessa saneerausmenettelyn alkamisesta. Tuomioistuimen on varattava selvittäjälle tilaisuus tulla asiassa kuulluksi. Selvittäjä voi ryhtyä ajamaan kannetta ilmoittamalla siitä lausumassaan tuomioistuimelle. *Tällöin kannetta pidetään (poist.)* selvittäjän vaatimukseen perustuvana *ja velkojalla* on oikeus saada velallisen varoista korvaus kanteen nostamisesta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista. Korvauksesta syntyvän erimielisyyden ratkaisee tuomioistuin.

42—44, 47, 50, 51 ja 53 §
(Kuten HE)

9 luku

Saneerausohjelman oikeusvaikutukset, toteuttaminen, muuttaminen ja raukeaminen

63 §
(Kuten HE)

63 a §

Lisäsuorituksen vaatiminen

(1 mom. kuten HE)

Jollei saneerausohjelmassa toisin määrätä, hakemus lisäsuoritusvelvollisuuden täyttämiseksi on tehtävä tuomioistuimelle viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun loppuselonteko (*poist.*) on annettu tuomioistuimelle. *Jollei loppuselontekoa ole toimitettu velkojalle, velkojan on kuitenkin tehtävä hakemus viimeistään kahden vuoden kuluttua siitä, kun loppuselonteko on annettu tuomioistuimelle.*

65 §

Ohjelman raukeaminen

(1 mom. *poist.*)
(2 mom. kuten HE)

66 a, 67, 67 a, 68—70, 73, 76 ja 77 §
(Kuten HE)

81 §

Tiedoksiantotapa

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Loppuselonteko voidaan toimittaa velkojalle siihen osoitteeseen, jonka velkoja on ilmoittanut saneerausmenettelyssä taikka myöhemmin saneerausohjelman vahvistamisen jälkeen valvojalle tai velalliselle. (Uusi)

83 §
(Kuten HE)

83 a §

Väliaikainen selvittäjä

Päätäessään 22 §:ssä tarkoitetuista väliaikaisista kielloista tai myöhemmin (*poist.*) tuomioistuimien voi velallisen tai velkojan vaatimuksesta määrätä väliaikaisen selvittäjän, jos siihen on tarvetta. Väliaikaisen selvittäjän tehtävistä säädetään 8 §:n 2 momentissa. Väliaikaiseen selvittäjään sovelletaan, mitä 9 §:n 1 momentissa säädetään selvittäjän tietojensaantioikeudesta, 12 §:ssä esteellisyydestä, 14 §:ssä salassapitovelvollisuudesta, 83 §:ssä selvittäjän määräämisestä, 85 §:ssä valvonnasta ja pakkokeinoista, 86 §:ssä selvittäjän vapauttamisesta toimestaan, 87 §:ssä selvittäjän palkkiosta ja kustannusten korvauksesta sekä 94 §:n 1 momentissa (*poist.*) selvittäjän korvausvelvollisuudesta.

84 §
(Kuten HE)

87 §

Selvittäjän palkkio ja kustannusten korvaaminen

Selvittäjällä on oikeus saada velallisen varoista korvaus hänelle aiheutuneista, tehtävän hoitamisen kannalta tarpeellisista kustannuksista. Selvittäjän vaatimuksesta tällaista korvausta on suoritettava ennakolta tai ennen tehtävän päättymistä, jos sitä on *odotettavissa olevien tai* aiheutuneiden kustannusten määrä huomioon ottaen pidettävä perusteltuna.

88 ja 90 §
(Kuten HE)

92 §

Nopea saneerausohjelman vahvistaminen

(1 ja 2 mom. kuten HE)
Ehdotusta saneerausohjelmaksi ei voida vahvistaa, ellei ehdotus ole sitä vastustaneen velkojan osalta 44—46 §:n mukainen tai jos se muutoin poikkeaa velkojan osalta siitä, mitä velkojan asemasta tässä laissa säädetään taikka jos ohjelman vahvistamiselle on 50 §:n 2 momentissa, 53 §:n 2 momentissa tai 55 §:ssä tarkoitettu este.

14 luku

Vahingonkorvausvelvollisuus

95 a ja 96 §
(Kuten HE)

(1—7 mom. kuten HE)

Jos saneerausohjelma on vahvistettu ennen lain voimaantuloa tai vahvistetaan asiassa, jossa hakemus saneerausmenettelyn aloittamisesta on lain voimaan tullessa vireillä, lisäsuoritusta voidaan vaatia lain voimaan tullessa voimassa olleen 63 §:n 4 momentin nojalla, jollei saneerausohjelmassa määrätä toisin. Tällöin sovelletaan myös lisäsuorituksen vaatimista koskevaa 63 a §:ää. Jos kuitenkin loppuselonteko ohjelman toteutumisesta on ennen lain voimaantuloa *annettu tuomioistuimelle*, valvoja tai velkoja voi 63 a §:n 2 momentin estämättä vaatia lisäsuoritusta vuoden kuluessa lain voimaantulosta.

(9—11 mom. kuten HE)

Selvittäjän määräämistä koskevia 83 §:n 1 momenttia ja 83 a §:ää sekä selvittäjän kustannuksia koskevaa 87 §:n 2 momenttia sovelletaan, vaikka hakemus saneerausmenettelyn aloittamisesta on tehty ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2006

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Tuija Brax /vihr	Heli Paasio /sd
vpj.	Susanna Rahkonen /sd (osittain)	Lyly Rajala /kok
jäs.	Esko Ahonen /kesk	Tero Rönni /sd
	Leena Harkimo /kok	Petri Salo /kok
	Lasse Hautala /kesk	Pertti Salovaara /kesk
	Anne Holmlund /kok	Minna Sirnö /vas
	Tatja Karvonen /kesk	Timo Soini /ps
	Petri Neittaanmäki /kesk	Astrid Thors /r.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Tuomo Antila.